

آماده شوید

خدای کامل و انسان کامل

در کلام خدا می‌خوانیم: "بدون ریختن خون، آمرزش گناهان وجود ندارد" (عبرانیان ۹: ۲۲). چرا؟ برای اینکه خداوند که عادل مطلق است، در اجرای عدالت خود می‌فرماید: "هر کسی که گناه ورزد او خواهد مرد" (حزقیال ۴: ۱۸) یعنی جاننش را از دست خواهد داد یا خونش ریخته خواهد شد. طبق کلام خدا: "همه گناه کرده‌اند" (رومیان ۳: ۲۳). بنابراین می‌بایست خون همه ریخته شود، مگر اینکه چاره‌ای برای این درد بی‌درمان گناه پیدا شود. خدا را شکر که او از محبت کامل و بی‌کران خود که "فوق از عقل" است، این چاره را قبل از بنیاد عالم مهیا نمود (اول پطرس ۱: ۲۰-۲۱ و مکاشفه ۸: ۱۳). می‌دانیم که هیچ انسانی نمی‌تواند چاره این گناه باشد، یعنی در راه بخشیدن گناه دیگران خونش را بریزد. زیرا چنانکه گفتیم همگی گناهکاریم و می‌بایست برای گناه خود بمیریم بجز انسانی که از هر گناه پاک و مبرا باشد. برای حل این مشکل لازم بود که تنها خدا که هم از هر گناه پاک و مبرا است و هم تنها اوست که می‌تواند برای همه جان فدا کند (زیرا اوست که به همه زندگی می‌بخشد) به شکل انسان درآید.

در انجیل در این باره می‌خوانیم که خدا در نقش "پسر" این کار را انجام داد: "مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گناهی مبرا بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما را به حضور خدا بیاورد" (اول پطرس ۳: ۱۸).

در کتاب مقدس آیات زیادی وجود دارند که بوسیله آنها این راز الوهیت پیشگوئی شده بود و آیات دیگری هم هست که وقوع این پیشگوئیها را بشارت داده‌اند. که اینک به بعضی از آنها اشاره می‌کنیم:

در کتاب اشعیا می‌خوانیم: "برای ما ولدی زائیده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد" (اشعیا ۹: ۶).

این آیه نه تنها عیسی مسیح را خدا معرفی می‌نماید بلکه انسانیت و الوهیت او را نیز بر ما مکتشف می‌گرداند. عبارت "ولدی برای ما زائیده شد" اشاره بر انسانیت عیسی مسیح می‌کند و عبارت "پسری به ما بخشیده شد" اشاره بر الوهیت او می‌نماید. (در این جا "پسر" همان اقنوم دوم از تثلیث اقدس می‌باشد که او را "خدای قدیر" و "پدر سرمدی" می‌خوانند).

در انجیل یوحنا باب اول، آیه اول می‌خوانیم "در ازل کلمه بود، کلمه با خدا بود و کلمه خود خدا بود." در آیه ۱۴ همین باب می‌خوانیم: "کلمه انسان شد و در میان ما ساکن گردید." در انجیل متی هم در این باره می‌خوانیم: "اینک باکره آبستن شده پسری خواهد زائید (انسانیت مسیح) و نام او را عمانوئیل خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما (الوهیت مسیح)" (متی ۱: ۲۳).

روح القدس این دو جنبه از شخصیت مسیح یعنی جنبه الهی و انسانی او را در رساله به فیلیپیان چنین الهام فرموده است: مسیح عیسی ... "که چون در صورت خدا بود، با خدا برابر بودن را غنیمت نشمرد، لیکن خود را خالی کرده، صورت غلام را پذیرفت و در شباهت مردمان شد. و چون در شکل انسان یافت شد، خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید. از این جهت خدا نیز او را بغایت سرافراز نمود و نامی را که فوق از جمیع نامها است، بدو بخشید. تا به نام عیسی هر زانوئی از آنچه در آسمان و بر زمین و در زیر زمین است خم شود، و هر زبانی اقرار کند که عیسی مسیح، خداوند است برای تمجید خدای پدر" (فیلیپیان ۲: ۵-۸).